

Els grups municipals opinen

Les associacions de veïns

Fa poc es va presentar una guia d'entitats de la nostra ciutat. L'alta xifra i la seva pluralitat són una bona prova de la vitalitat de la societat civil. Però el balanç general positiu no ha d'amagar que, en alguns sectors, les coses no van pas massa bé. És el cas de les associacions de veïns.

N'hi ha dues que, a la pràctica, han deixat de funcionar –Font Verda i Sant Miquel–, una tercera que a hores d'ara no té la continuïtat assegurada –Lledoner–, i la resta porten una existència precària. Aquesta situació és preocupant i s'agreuja pel fet que poca gent sembla amoïnada pel tema.

ICV-EUA va fer l'any passat un sopar col·loqui amb les associacions de veïns per poder conèixer directament aquesta situació. La majoria de les causes de la seva crisi són generals. El creixement ràpid de la ciutat, el canvi d'hàbits en la relació social, la major confiança en les institucions són factors que conflueixen en una certa idea que les associacions no són necessàries o no serveixen. A més, des del poder polític de vegades se les ha menystingut o se les ha volgut utilitzar.

És cert que les associacions de veïns ja no juguen el mateix paper que durant la dictadura, però continuen sent igualment necessàries. Són una estructura permanent amb una experiència de diàleg i reivindicació que no s'ha de deixar perdre. Per a l'Ajuntament i les forces polítiques són un interlocutor solvent i fiable quan funcionen bé. Allà o no hi són o no funcionen, la seva absència és substituïda per plataformes espontànies i imprevisibles de vida efímera.

Algunes alternatives per canviar la situació poden ser: disminuir el nombre de barris per poder tenir associacions més grans, augmentar-ne la capacitat d'incidència obrint la participació a la discussió de polítiques i pressupostos en l'àmbit territorial i també ajudar-les a augmentar els seus socis i, així, la seva representativitat i els seus recursos.

La qualitat democràtica de Granollers necessita les associacions de veïns. Cal ser-ne conscients i actuar en conseqüència.

Grup municipal d'ICV-EUA

ICV-EUA

POUM: sí, però

Tal com ja vaig dir a l'últim Ple, voldria agrair en nom de CiU la gran participació de ciutadans en la millora del POUM. Els felicitem per haver-s'hi implicat i estem molt contents per haver coincidit amb ells en un 80% de les al·legacions. També ho estem, de contents, per les millores importants que vàrem incorporar a una proposta inicial que se'ns va presentar amb moltes mancances i que, com saben, ha acabat essent aprovada per unanimitat. Això ens satisfà perquè el nou POUM resol de forma

considerable els problemes que presentava el Pla general de Granollers de l'any 1984 i que seguien presents en la proposta inicial de l'equip de govern.

També estem contents perquè la proposta consensuada finalment, incorpora la voluntat d'ajustar-se a la Llei d'urbanisme dels anys 2002 i 2004, de la qual s'apartava al principi de la negociació. També, perquè resol considerables necessitats actuals no previstes en un primer moment (com l'alçada edificable, molt baixa inicialment i les dimensions dels sectors

que hem aconseguit reduir i propiciar una millor gestió). Ara bé, no serà un POUM de llarga vida, i això vull dir-ho i deixar-ho escrit, de tan segur com estic que quedarà obsolet molt abans dels quinze anys de vida que li atorga el govern.

Potser no en resistirà ni la meitat perquè no és un POUM valent, ni ambiciós, ni realista, ni just, ni mira més enllà: resol el passat, s'encara amb el present, però li falta audàcia per poder afrontar el futur amb èxit. Són mancances pendents que CiU resoldrà quan,

Sentido común

Cuando pienso en mi Ciudad, cuando hablo de ello con mis vecinos, conocidos y amigos, pienso en lo que le hace falta, en lo que se puede mejorar, o en lo que hay que corregir. No me planteo si aquello lo ha propuesto el gobierno o la oposición, sino si es necesario o no, si es preferente o no, si podemos o no permitirnos ese gasto y ese esfuerzo económico de nuestros ciudadanos a través de los impuestos que todos pagamos. El político, no puede ser presa de su estructura, tiene que ser libre y responsable y sobre todo tiene que tener un gran sentido común. Una obviedad como esta parece estar ausente

del panorama tanto municipal como de otros escenarios políticos. El problema de no gobernar para todos es que se genera desilusión, amiguismos, mercantilismos, hastío, y sobre todo, desconfianza en el sistema.

El ciudadano se siente menospreciado, no ve sentido en su voto, ¿para qué sirve si se le pretende decir desde el poder qué es, en qué lengua debe relacionarse, cuál es su cultura, y que bien está su ciudad a pesar de que su calle y su barrio lleven desde hace años con los mismos problemas? ¿Dónde quedan nuestras libertades? Yo se lo diré, tapadas por el formol distri-

buido desde el gobierno para adormecernos en el día a día, pretenden tenernos adormecidos (engañados?), que vayan pasando los días, que ya llegará la campaña y entonces en busca del voto hablaran en la lengua que haga falta, lucirán chaqueta de pana para demostrar lo campechanos que son, volverán a prometer que los barrios son lo más importante y prometerán lo prometido y lo que haga falta.

Hay que ser consecuentes, de dar por bueno lo bien hecho y de reclamar el cumplimiento de lo prometido a la ciudadanía, ya basta de actuar de cara a la galería y a la foto. Tiene que recobrarse la